

Lichte zwaarte

RECENSIE: Dood Paard - QUEENS

maandag 16 november 2015 / door: [Dorien Immig](#) / Fotograaf: Sanne Peper4 Sterren

Theatergezelschap Dood Paard speelt *QUEENS*, een nieuw en humoristisch toneelstuk. De tekst is van Rob de Graaf en de kostuums van mode-ontwerper Bas Kusters. Het publiek leeft met de spelers mee in de 16^e eeuw, wanneer twee koninginnen op overtuigende wijze een onschuldig ogende strijd voeren.

Maria Stuart (Manja Topper), de katholieke koningin van Schotland, wacht haar onthoofding af, in gesprek met protestante koningin van Engeland, Elizabeth I (Joachim Robbrecht). Het stuk begint bij het eind, met de kamenier (Janneke Remmers), die staande voor een zwart doek waar 'The End' op staat, vertelt over een beul en de tragische dood van Maria. De vraag blijft nog even hoe zwaar of donker het stuk zal worden, maar als Maria en Elizabeth vervolgens opkomen met pruiken, veel make-up en hun

hilarische kostuums, inclusief waaiers op de rug die doen denken aan de veren van troste pauwen, dan wordt duidelijk dat het in dit stuk gaat om een lichte vorm van zwaarte. De broeken hebben een interessante puntvorm aan de zijkant, maar het meest opvallende aan de kleding is zonder twijfel het woord 'WHORE', dat op de buiken en waaiers van beide 'dames' terug te vinden is. En inderdaad, als machtshoeren geilen zij op het aanzien van de troon. En zo converseren zij, in een decor van nepgras en een paradijselijk geschilderd tafereel, alsof zij in het paradijs zouden leven.

Professionele knulligheid

Het stuk vindt haar kern in met humor gespeelde ernst. De hysterie van Maria, de kalmte van de kamenier en de zogenaamd afstandelijke Elizabeth maken het stuk tot een fantastisch, professioneel knullig, geheel. Met name Joachim Robbrecht, die als vrouw ten tonele verschijnt, levert overtuigend, droog doch dramatisch acteerwerk. Eigenlijk zijn de twee koningen, die ook nichtjes zijn, verwende kinderen in een grote mensenwereld. Ze kibbelen wat af, met hun tere ego's. Elizabeth is zogenaamd nog maagd en Maria doet zich voor als een gemeen meisje. Het stuk neemt de kijker mee naar een andere wereld, die toch ook erg op de onze lijkt – wanneer het publiek zich realiseert dat er tegenwoordig weer hoofden worden afgehakt uit naam van een geloof.

Macht en status

De overdreven pakjes van de koninginnen maken hun status in een aanzicht meteen belachelijk. Daarin is Bas Kosters geslaagd. De volzinnen die alle drie de acteurs voortbrengen, dragen bij aan het gevoel een historische gebeurtenis opnieuw te beleven. Daarin is Rob de Graaf geslaagd. De kracht van het stuk ligt in de modernisering ervan. De gekrenkte trots van Maria laat zien hoe kwetsbaar een bepaalde machtspositie kan zijn en vooral hoe de eindigheid van het leven dit soort zaken overbodig en compleet irrelevant zou moeten maken. Waar kibbelen de nichtjes nog over? Hun trots lijkt hun identiteit te bepalen en zij voeren hun machtsstrijd, knullig of niet, tot het bittere eind.

Dood Paard - QUEENS

Artiest: Dood Paard

Gezien op dinsdag 10 november 2015 **in** Theater Frascati, Amsterdam

Nog te zien tot maandag 11 april 2016

Beoordeling: 4 sterren